

A
Zsámbéki
Premontrei
Gimnázium,
Szakközépiskola
és Szakiskola

2072 Zsámbék
Piac köz 8.
Telefon és távmásoló:
06-23-342337
premoiskolaujsag@gmail.com
www.elpremo.gportal.hu

Felelős kiadó:
Bottlik Zoltán igazgató

Szerkesztik:

Pinczinger József
Mészáros András

Aradi Ferenc
Horváth Anita

Fényképek:

Fejér Gábor
PJ

PREGISZAKI

Élet a Premóban

42

2015. november-december

www.facebook.com/premontrei.iskola

Szeretet

Mit is írhatnék/mondhatnék erről a szép szóról. Talán az egyik legfontosabb érzés az életben, már-már lételemmé válik.

Sokszor van úgy, hogy összeveszünk

kisebb dolgokon a barátainkkal, és sokáig nem akarunk engedni, vagy furcsa, hogy olykor pont egy végzetes dolognak kell történnie, ahhoz hogy békülés legyen.

Miért? Miért nem lehet békességben élni? Legalább ha mindig nem

is megy, ebben a hónapban, decemberben próbáljunk a szeretetre törekedni, hiszen jön a szeretet ünnepe a karácsony, igaz sok rajtunk a nyomás, „mit vegyek neked karácsonyra?“, „Úristen, mindjárt itt a karácsony!“ Tele zsongással hangoznak el ezek a mondatok. Tanuljuk meg azt is, hogy jobb adni, mint kapni, jó tett helyébe jót várj! Ha nem kapsz semmit karácsonyra, te adj, és meglátod, milyen jó érzés az, hogy tudtál valamit nyújtani szeretetből! Én nem olyan régen, december elején elvesztettem az egyik legjobb barátomat, akit már 9, majdnem 10 éve ismertem. Nem vesztünk össze talán egyetlen egyszer, nagyon jó ember volt. Még is 2014. december 01.-jén reggel elhunyt. Ezzel annyit szeretnék mondani/üzenni, hogy bárki legyen is az, családtag, rokon, barát, haver, ismerős, akivel rosszban vagytok, inkább béküljétek ki, hiszen a békesség mindennél jobb!

Nem szabad haragban lenni! Ha nem is mindennap, de egyszer-kétszer próbáljátok ki, hogy valamilyen családtagnak, barátnak, barátnőnek, azt mondani; SZERETLEK. Higgyétek el, fantasztikus érzés, hihetetlen felszabadulást okoz ez a lélekben is! Nézzen most mindenki a lelkébe, és gondolkodjon el rajta, hogy talán mindenki tökéletes? Nem. Követett már el mindenki hibát? Igen.

Nincs köztünk tökéletes, vagy tökéletesebb, és nincs köztünk hibátlan vagy hibátlanabb, mind egyformák vagyunk csak más testben és lélekben!

Aradi
Ferenc

Ébredj, ember!

Bár tudjuk, hogy néhány héttel korábban, Advent 1. vasárnapjától kezdődök az egyházi év, még egy kicsit várni kell, hogy elérkezzen az idei Karácsony, később a Szilveszter és vele együtt a 2016-os esztendő. Azt hiszem, senki állíthatja hogy az elmúlt év könnyű, békés és csupa derű lett volna mindennapjaiban, természetesen nem a saját szűk kis családi, baráti vagy iskolai környezetünkben. Az, aki érdeklődik mindaz iránt, ami történik országunkban, Európában vagy a világban, meggyőződhetett, hogy Berzsenyi Dániel: Magyarokhoz

című verseivel élve bizony:

Forr a világ bús tengere, ó magyar!

Ádáz Erynnis lelke uralkodik,

S a föld lakóit vérbe mártott

Tőre dühös viadalra készti.

Például. itt van a migránsok áramlása, a terrorizmus mind közelebbi és gyakoribb veszélye. Meg a környezet szennyeződése, a forradalmak, a politika, a polgárháborúk itt-ott, munkanélküliség, szegénység az egyik oldalon, a másikon pedig mérhetetlen gazdaság és korrupció stb.

Közben mi élünk a mi kicsinyke világunkban, igyekszünk túlélni a bajokat, boldogulni és boldogak lenni azal, amivel megadatott. Tervezünk, álmodunk, tesszük a dolgunkat a legjobban, ahogyan tudjuk és bírjuk... Néha csak akkor sikerül, ha engedik a körülmények vagy a többiek. Akár mi van, akár mi zajlik körülöttünk, akár recseg-ropog a világ, számunkra nincs más, mint tovább járni az utunkat.

És ez így van jól. Bizony, tudjuk, hogy nem tudjuk megváltoztatni sem megváltani a világot, nincs a kezünkben a varázspálca, amivel eltöröljük, mindazt, ami rossz, fájdalmas, igazságtalan. Viszont azt, igen, megtehetjük, sőt, fontos és döntő, hogy munkálkodjunk azon (legalább ne akadályozzuk), hogy legyen béke, öröm, szeretet ott, amerre haladunk. Mert feladata, tennivalója mindenkinek adatott, és ha sikerül közreműködni másokkal, nem az egyéni, hanem a közös célokon és terveken munkálkodni („projekteknek” hívják most), akkor reális reményünk és esélyünk lesz, hogy bár nem világviszonylatban de családjunkban, baráti, tanulói vagy munkaközösségekben az új év valóban reménykeltő, izgalmas és gyümölcsöző legyen.

Advent, Karácsony és Szilveszter három alkalom az idő vonalán, melyek alkalmasak körbenézésre, mérlegelésre, hol és hogyan jártunk, hol tartunk és merre szeretnénk menni. És eszerint egyengetni az utakat, erőt gyűjteni, álmokat mélyíteni vagy újakat szülni ahhoz, hogy végül 2016-ban tudjunk kezdeni szárnyalni. Így megváltoztathatjuk magunkat, jobbak, érettebbek leszünk, és arra, amerre visz az élet, saját tudásunkkal, munkánkkal, szeretetünkkel hozzájárulhatunk, hogy napról napra jobb legyen.

És akkor mindannyiunknak jobb lesz.

PJ

**„....Ordítson orkán, jöjjön ezer veszély:
Nem félek. A kürt harsogását,
A nyihogó paripák szökését
Bátran vigyázom. Nem sokaság, hanem
Lélek s szabad nép tesz csuda dolgokat...”**

Karácsonyozás magyar módra

Mint azt előző cikkünkben láthattátok, különféle kultúrákról esett szó a karácsonnyal kapcsolatosan. Nem mindenhol ünneplik pont a Kis Jézus eljövételét, sőt mint az a szó beszéd el terjedt réges-régen, hogy a Jézuska hozza az ajándékot, ez Amerikában viszont úgy történik, hogy karácsony szentestéjén, a „télapó” surran be a kéményen és ő hozza az ajándékokat. Na de lássuk hát hol kezdődött ez az egész história a karácsonyról. A karácsonyt Assisi Szent Ferenc az ünnepek ünnepének tartotta. Ekkor ünnepeljük Jézus Krisztus születését. Mindannyian ismerjük a történetet, amikor is József és Szűz Mária elindultak Betlehembe, hiszen Heródes Király elrendelte, hogy legyen népszámlálás, ám az asszony ekkor már terhes volt. Amikor odaértek Betlehembe, éjjel Mária megszült. Az angyalok is az Úr Jézus Krisztus eljövételét zengték, s egy ragyogó csillag jelent meg az ég tetején. Ez a fényesség elvezette a pásztorokat a kisdédhez, ám a napkeleti bölcsek is Gáspár, Menyhért, Boldizsár is az Úr elé járultak. Vittek nekik ajándékokat, s Mária csak irult-pirult. De honnan is jött a név, hogy Jézus Krisztus? Indulás előtt Máriának megjelent álmában Gábiel Arkangyal, aki üdvözölte, s elmondta a hírt, hogy fiút fog szülni, Jézus nevet adja neki, hiszen ő lesz a zsidók királya, ő váltja meg népét a bűneitől. Rómában 336-ban ünnepelték először a karácsonyt, és a(z) V. században vezették be az éjféli szent misét. Magyarországon három napos ez az ünnepség 24.-e Ádám és Éva napja, ekkor állítsuk fel szokásunkhoz híven a karácsonyfát. 25.-e karácsony első napja, és 26.-a karácsony másnapja. Ez a szent ünnep a szeretetről szól, és ekkor mindenki együtt van családjával. Ajándékozások hava, szeretet, összeborulás, és énekek estéje.

Kedves

Pedagógusok és

Kedves Diákok

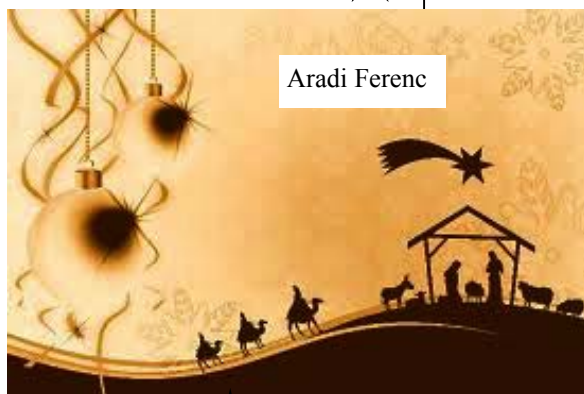
Kívánok előre is

mindenkinek

Békében Teljes,

Szeretetben Gazdag

Boldog Karácsonyt!

Aradi Ferenc

A szegény család karácsonya

Volt egy család, akik magyarok voltak. Szegény sorsban éltek sajnos, egész évben nélkülözniük kellett. A család édesapáról, édesanyjáról, két kisfiúról s az ő kettejük hűgáról szól ez a történet. Régi kis paraszt házban éltek egy kisfaluban Debrecen mellett. Hiába dolgozott az apuka, hiszen három éhes száját kellett etetnie, na és szegény beteg feleségét ápolni. Nem volt egyszerű dolga Istvánnak. Így hívták az édesapát. Felesége Júlia, és a legfiatalabb gyermek Sári, a középső fiú Bálint, s a legnagyobb gyermek pedig Dániel. Karácsony hetében járt már az idő, el volt keseredve az apa, amikor is úgy hitte, hogy nem lesz idén náluk karácsonyfa és bőséges ételek. Ám az apa gondolt egyet, s mivel ők hittek a csodákban, a varázslatban elment a templomba családjával együtt és imádkoztak a Jó Istenhez. A templomba az imádságot hallotta a pap is, aki csodálkozott azon, hogy miért is nem juthat ezeknek a gyerekeknek hányatott karácsony. Ez után hazament a család, amikor későre járt le feküdtek. Másnap december 24.-e volt Ádám és Éva napja, szépen esett a hó, hűvös is volt az idő, de az öröm is nagy volt a gyerekeknél. Hiszen nem követelték meg az ajándékot, mert tudták milyen a családi és anyagi helyzetük, ezért nekik elég volt annyi, hogy karácsonykor a szüleivel lehetnek. István még is csak el volt keseredve, miért nem tud gyermekeinek ajándékot venni. Ezen a szép hóeséses téli reggelen felöltözött az apuka, és amikor kinyitotta a házuk ajtaját, egy dobozka volt ott amelyben karácsonyfa díszekkel telt, mellette pedig körülbelül Istvánnal egy magasságú fenyőfa. Csodálkozott az apuka, - Ez meg honnan került ide? – Kérdezte magában. Bevitte, s feldíszítették karácsonyfának. Étélük is volt, így egy kiadós, számukra nem mindennapi étet tudtak főzni a gyerekeknek a szülők. De ki lehetett, az, aki a fenyőfát, és a karácsonyi díszeket odavitte nekik? ~Rejtély,~ Amikor eljött a karácsony érdekes, furcsa módon a gyerekek ajándékokat találtak a fa alatt, aminek persze nagyon-nagyon örültek. Könnybe lábadt mindegyiknek a szeme, majd büszkén mutatták a szülőknek, - Itt járt a Jézuska! – A szülők nem értették ezt az egészet, hiszen tudták, hogy nincs Jézuska. Talán az Úr Isten meghallgatta a család imáját, és megkönyörült rajtuk. Ez a karácsonya végre jól telt a családnak, volt enni való, ajándék a fa alatt, és ami a legfontosabb szeretet. Mert szeretet nélkül nem érne semmit eme szép ünnep.

Békés Boldog Karácsonyt

Mindenkinek!

Itt a vége, fuss el véle!

Attila, Martin, Patrik, Zoli,
2015 december 14

„Általában is igaz:
van karácsonyi szomorúság, amely szorítóbb, reménytelenebb, mint a más napokon jelentkező. Hiszen aki karácsonykor szomorú, az kétszeresen az, mert mások olyan boldogok, békések, örvendezők.

Akit karácsony estéjén szorít sarokba magányossága, akit most kínoz a friss **gyász** fájdalma, aki most szenved kórházi ágyán, ...kétszeresen sújtja a **gyász** és fájdalom.

Ittész János

AZ ÖRÖK VILÁGOSSÁG FÉNYESKEDJÉK NEKIK!

Mit akarsz? Hová sietsz? Talán azt várod hogy a fal aminek nekirepülsz mint gyermekjátékot rugója, visszadob utadnak elejére ahelyett hogy az Idő feneketlen gödrébe suhintana?

Karácsony csenget a szörnyű télben. Alig hallom csengését. Sárga arcokat látok a hóverésben s koldus kezeket reszketni, ujjaikon kékül a gyűrűk nyoma, s torkomat fojtja az ünnepek kalácsa.

Nézd ezt a kort amelynek legnagyobb s elérhetetlen éden-álma hogy enni legyen kinek-kinek elég! nézz a gonosz nyájra mely naiv báránykora múltán nem vél többé magáról semmi jót.

Nem kell neki szalag és csengő. A gyermek megnőtt s szép játékait elrúgta. Nézd, milyen üres ünnep ez! A szív hideg és kemény mint a föld. Tudjuk már hogy ölni s halni születünk. Nézd a bedugult időt s hazug tereket:

a földet, mely a sírok rothadását s csontok pöréségét takarja, s az eget, a Mennyek csillagos homlokzatát, a kivilágított Potemkin-frontot, mely mögött nincsen még levegő sem...

Aradi Ferenc

A Főparancs: a szeretet!

Isten maga a Szeretet: Önmagába foglalja az

embersége, valamin a hittet.

A szeretet nem fogy el sosem, a szeretet átvisz az életen, mindent elhisz és remél.

A szeretet mindennél többet ér.

Senki nem tud úgy szeretni,
ahogy az Úr szeret.
Mindent elhordoz, ha kell:
sok vétket elfelejt.

Szent Ignác imája

Krisztus lelke, szentelj meg engem!

Krisztus teste, üdvözíts engem!

Krisztus vére, ihless meg engem!

*Krisztus oldalából kifolyó víz,
moss tisztára engem!*

*Krisztus kínszenvedése,
erősíts meg engem!*

Ó, jóságos Jézus, hallgass meg engem!

Szent sebeidbe rejts el engem!

Ne engedd, hogy elszakadjak tőled!

A gonosz ellenségtől oltalmaz engem!

Halálom óráján hívj magadhoz engem!

*Add, hogy eljussak hozzád,
és szentjeiddel dicsérjelek téged,
mindörökkön-örökké.*

Amen.

Összeállította: Balogh André Márk (9. h)

A Karácsonyi Idő üzenetei

Advent

„Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! ... Ne félj, Mária! ... fiat szülsz, Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia.” (Lk 1,28;31-32)

„Az Úr szolgálóleánya vagyok: történjék velem szavaid szerint.” (Lk 1,38a)

Isten szólt először, üzent Szűz Máriának – Gábor főangyalon keresztül. Mindig Isten szól először az

embernek; nekem

és neked is szól! Meghallgatom-e, meghallgatod-e Isten szavát, személyre szabott üzenetét?

Mária meghallgatta és elfogadta Isten szándékát. Engedelmeskedett. Én és Te engedelmeskedünk Istennek? Elfogadom, elfogadod az akaratát?

Karácsony

„Megszülte elsőszülött fiát, pólýába takarta és jászolba fektette...” (Lk 2,7a)

„Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek.” (Lk 2,14)

Megtestesülés: Isten Fia jött le a Földre, hogy segítsen a bűnöktől szenvedő embereknek. Hálával kell, hogy fogadjuk Jézus Krisztust. A dicsőség, a dicsőítés jár Istennek. Az embernek mi jár? Békesség – ha jó

akarattal fogadjuk Isten felkínált kapcsolatteremtését.

Vízkereszt

„...leborulva hódoltak neki. Aztán fölnyitották kincses ládájukat, és ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.” (Mt 2,11b)

Ha odamegyünk a kis Jézushoz, mit tegyünk? Hódolattal, imádattal közeledjünk Jézushoz! Mit vigyünk Öneki? Az imádság aranyát, az igazi istenségnek kijáró tömjént és az igazi embernek járó tisztelet mirháját. Én mit viszek Jézushoz?

Urunk megkeresztelkedése

„...eljött Jézus a galileai Názárethből, és megkeresztelkedett Jánosnál a Jordánban.”... Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.” (Mk 1,9;11b)

Jézus Krisztus mint Isten Fia jött el hozzánk, hogy bennünket tanítson. Mit tegyünk? Fogadjuk be szívünkbe Jézust. Karácsonykor kinyitottuk a szívünkbe, hogy be tudjuk Őt fogadni, s maradjon velünk. Vele könnyűek a napok.

M. A.

A kivételes jegyespárral való találkozásom Jeruzsálemben

A helytartó küldöttjeként írom le és osztom meg veletek, amit mostanában láttam.

Nagy tömeg zsúfolag itt, Jeruzsálem utcáin. Zarándokok jöttek el minden tartományból, voltak, akik számárháton, mások gyalog, de mindannyian jellegzetes ruhájukat felöltve jártak, lábukon bőrzsinórral összekötött saruval. Utcaárusok és katonák tűnnek fel a rengeteg idegen között, akik sietnek eleget tenni Augusztus császáruk által elrendelt népszámlásának.

Bementem a heródesi templomba, ahol a pénzváltók és galambárosok kiáltásai közepette ünnepi szertartásokat tartottak. Levágtak bárányokat, menetelő papokat, levítákat láttam, ahogy az áldozatok vérével hintették meg az oltárt, és sütötték a feláldozott állatok húsát.

Kimentem ismét a tömegbe, és ahogy szemlélem az embereket, váratlanul egy párt veszek észre, akik különösképpen kitűnnek a többi ember közül: A várandós asszony számárháton, mellette jegyese. Meglepő módon az asszony szinte gyermeknek látszik a nála jelentősen idősebb férfi mellett.

Különcök, kicsit mások, mint a többiek.

Ez felkeltette érdeklődésemet, tehát gondoltam odamegyek hozzájuk azzal az ürüggyel, hogy mi járatban vannak egyáltalán errefelé, mert ahogy látom, bizonytalanok, mint ha nem találnák helyüket.

Kis habozás után végül odamentem, és kérdezősködni kezdtem:

- Kik vagytok, honnan jöttetek, mi dolgotok van itt?

Meglepődötten, kissé talán idegesen s zavartan egy idegen kérdésére így válaszolt a férfi:

- József a nevem, Názáretből jöttem jegyesemmel, ki gyermekünkkel várandós. Mi is a népszámlálás miatt igyekeztünk ide Jeruzsálembe a helytartó parancsára.

- És szálláshelyet hol találtál neked s a gyermeketeket hordó jegyesednek?

- Számtalan helyen kopogtatunk szálláshelyért, de mind foglalt, sehol sem volt számunkra hely.

- De mégis, mikor a nap már nyugodni készül, hol pihentek meg éjszakára?

- Végül magunk találtunk egy kis istállóban helyet egy időre, Betlehemben.

Ezen a válaszon elcsodálkoztam és megdöbbenem, hogy senkinek nem esik meg a szíve, hogy befogadjon egy ilyen fiatal, bizonytalan párt, ráadásul az asszony gyermekét várja. Különböző körülmények között Betlehem több mint 3 óra járásra van, József és felesége pedig már nagyon fáradtnak tűnnek.

Kissé csalódottan ezután, de tovább kérdezősködtem:

- Mikor világra jön gyermekük, milyen nevet adtok majd neki?

- Az Ő neve Jézus lesz.

Tovább tehát nem faggatóztam e különös választok után, elkészöntem, szerencsét kívántam e rendkívüli párnak, s zavartan távoztam.

Miközben a tömérdek ember között sétáltam, e különös találkozáson gondolkodtam, s egy olyan érzés fogott el, hogy talán ez a pár vagy inkább gyermekük megváltoztathatja a világot. Megváltozhatnak a közömbös emberek, akik ha egyáltalán kinyitják ajtójukat a kopogtató szegénynek, azonnal vissza is zárják. Azokat is, akik idejönnek, s akik beképzelten s önkényesen végzik a régi szertartásokat a templomokban, anélkül hogy tudnák, mi is az értelme, annak, amit Isten tudunkra adott.

900 év nagy idő

Szent Norbert kalandos élete

1115-2015

900 éve tért meg Szent Norbert

Gennep várurának a fia 980-ban született. Kalandos gyerekkora volt. Ismerte a várak életét.

Norbert fiatal főúrként jómódban élt.

Szubdiakónussá szentelték (alacsonyabb szerpapi rend mint a diakónusság). Sokat szórakozott.

30 éves korában V. Henrik német király sikeres udvari kancellárja és udvari káplánja. 1110-ben király urát elkísérhette Rómába, II. Paszkál pápához. Kikényszerítették a pápától, hogy német-római császárrá koronázza Henriket.

A szubdiakónus Norbertnek 33 éves korában már egy püspökséget is följajánlottak, de ő nem fogadta el.

Akkoriban persze lovon közlekedtek, a jó ló olyan volt, mint a jó autó. S ahogy Norbert lován haladt, váratlanul villám csapott le a közelében. Élete azonnal megváltozott. Visszavonult Siegburg kolostorába. Az Egyház megújítására törekvő Kunó apát, Luitolf remete és Rolduci Richer apát is segítette. Élete ekkor egészen új irányba fordult. Frigyes kölni érsek elé járult, és kérte, hogy egyetlen napon, egyszerre szentelje diakónussá és pappá.

A xanteni kanonoktársak nem fogadták el Norbert szigorú rendjét. Norbert szigorú szegénységet fogadott, mindenét szétszította, télen is mezítláb járt. Sőt hosszabb ideig vándorprédikátorként működött. Megtérésre vezette az embereket.

Szent Ágoston Regulája

EURÓPA a 12. században

I/2.

Először is azért gyűltetek össze, hogy egyetértésben lakjatok a monostorban, és egy szív, egy lélek legyetek Istent keresve.

Xanten és Magdeburg címere

